



Bezinning 354: Tafel van Woord en Brood

Marcus 6,34-44 = Kersttijd: 8 januari

Het Woord

Toen Hij uit de boot stapte, zag Hij een grote menigte en voelde medelijden met hen, omdat ze leken op schapen zonder herder, en Hij onderwees hen langdurig. Toen er al veel tijd was verstreken, kwamen zijn leerlingen naar Hem toe en zeiden: 'Dit is een afgelegen plaats en het is al laat. Stuur hen weg, dan kunnen ze naar de dorpen en gehuchten in de omtrek gaan om eten te kopen.' Maar Hij zei: 'Geven jullie hun maar te eten!' Ze vroegen Hem: 'Moeten wij dan voor tweehonderd denarie brood gaan kopen om hun te eten te geven?' Toen zei Hij: 'Hoeveel broden hebben jullie bij je? Ga eens kijken.' En nadat ze waren gaan kijken wat ze bij zich hadden, zeiden ze: 'Vijf, en twee vissen.' Hij zei tegen hen dat ze de mensen opdracht moesten geven om in groepen in het groene gras te gaan zitten. Ze gingen zitten in groepen van honderd en groepen van vijftig. Hij nam de vijf broden en de twee vissen, keek omhoog naar de hemel, sprak het zegengebied uit, brak de broden en gaf ze aan zijn leerlingen om ze aan de menigte uit te delen; ook de twee vissen verdeelde Hij onder allen die er waren. Iedereen at en werd verzadigd. Ze haalden de overgebleven stukken brood op, waar wel twaalf manden mee konden worden gevuld, en ook wat er over was van de vissen. Vijfduizend mensen hadden van de broden gegeten.

Stilte bij het Woord

Een woord bij het Woord

In de grondtekst staat dat Jezus door de verlatenheid en nood van de vele mensen werd geraakt 'tot in zijn ingewanden'. Dat heeft vele betekenissen: het is de plaats van de honger, de plaats waar de moeder haar kind draagt, de plaats van de innerlijkheid, de plaats van de gevoeligheid ... Jezus voelt de honger van de mensen in zichzelf. Hij draagt de mensen zoals een moeder haar kind draagt. Hij raakt betrokken bij de mensen vanuit zijn diepste innerlijkheid en dus veel meer dan enkel vanuit het verstand. Hij laat gevoelens toe, gevoelens die Hem creatief maken en in beweging zetten. Een dubbele beweging.

Eerst voedt Hij hen op het spirituele niveau. Hij onderricht hen. Met zijn Woord verzadigt Hij hun geestelijke honger. We vernemen de inhoud van zijn onderwijs niet. Wel dat het lang duurt en over vele aspecten gaat. Deze eerste hongerstilling is te vergelijken met het eerste deel van de eucharistie: de tafel van het Woord.

Daarna verzadigt Hij hun lichamelijke honger. En wel in overvloed, want er schiet veel over. Twaalf manden: de twaalf stammen van Israël of een heel volk. Een volk, dat zelfs goed georganiseerd is: in groepen van honderd en vijftig, net zoals het volk Israël in de woestijn op dezelfde manier georganiseerd was (Exodus 18,21-25). De organisatie is volledig: vijfduizend is precies honderd maal vijftig.

De leerlingen spelen een onmisbare rol in dit verhaal. Jezus verzadigt de mensen, maar niet alleen. Hij wil de leerlingen nodig hebben. Hij draagt hun op de mensen eten te geven. Maar ze brengen een objectie naar voor. En toch houdt Jezus vol: Hij zendt ze opnieuw. De oogst is zeer karig in verhouding met de nood. Maar voor Jezus is dat voldoende.

Het wonder zelf wordt niet beschreven. Wel krijgen we de vier werkwoorden die Marcus ook gebruikt voor de instelling van de eucharistie: nemen, zegenen, breken en geven. We bevinden ons dus in het tweede gedeelte van de eucharistie: de tafel van het brood. Maar tussen het eerste werkwoord en de drie andere vinden we een vijfde werkwoord: opkijken naar de hemel. Daar komt het wonder vandaan: van God, van de Schepper, van de Vader. Godsverbondenheid, gebed, contemplatie vormen de bron om mensen als goede herders te verzadigen, zowel spiritueel als lichamenlijk.

Het Woord in mijn leven

Op welke manier voedt de Heer mij met zijn Woord en zijn Brood? Welke vijf broden en twee vissen heb ik? Geef ik de Heer de ruimte om met mijn armoede zijn wonder te voltrekken? Op welke momenten kijk ik op naar de hemel om te breken en te delen?

Bidden met het Woord

Heer Jezus Christus,
U bent de Goede Herder,
die een hart heeft voor de schapen,
net zoals Uw Vader.
De nood van mensen raakt U,
zelfs tot in Uw diepste diepte.
Die bewogenheid is creatief:
U voedt hen met Woord en Brood,
tot ze volkomen verzadigd zijn.
Er is zelfs nog genoeg
om vele anderen te voeden.
Neem mijn vijf broden en twee vissen,
neem al mijn talenten,
die de Vader mij gegeven heeft
en herhaal Uw wonder, altijd weer,
om de noden van mensen te lenigen. Amen.

© Eric Haelvoet 2015